

[Adolph Sørensen.]

o. s. v., som om man troede, at vi virkelig herhjemme, som det engang er sagt fra denne talerstol, kunne leve af at barbære hinanden.

Da overenskomsterne i foråret 1961 truede med at gå op i en spids, fordi arbejdsgiverforhandlerne, som det ærede medlem omtalte så lidet smigrende, af hensyn til samfundets økonomi vægrede sig ved at gå i tøjlet, som det dengang blev sagt — netop på dette kritiske tidspunkt udsendte regeringens økonomiske sekretariat — for en gangs skyld lidt for tidligt — en både i form og indhold overoptimistisk økonomisk årsoversigt, som må bære sin væsentlige del af ansvaret for de meget betydelige lønforhøjelser, der gennemførtes.

Jeg vil gerne spørge det ærede medlem hr. Aage Fogh: mener det ærede medlem virkelig i fuldt alvor, at den overordentlige stigning i den offentlige bygge- og anlægsvirksomhed, som regeringen satte i gang i strid med, hvad situationen sagligt indbød til, ikke har sin betydelige andel i løn- og prisstigningerne? Mener det ærede medlem virkelig ikke, at denne utålelige overophedning, der er sket i byggesektoren, og som jeg også, mit ansvar bevidst, offentligt har beklaget, er en følge af, at regeringen og folketinget førte en fejlslagen økonomisk politik? Har det offentlige, har staten og kommunerne, ikke deres del af ansvaret? Har de holdt sig tilbage med hensyn til lønoverbud, lørdagsfrihed o. s. v., o. s. v.? Er det nedsat arbejdstid, der kan redde situationen for os? Næh, jeg vil gerne have lov at sige, at den vurdering, det ærede medlem hr. Aage Fogh anvender, kun kan skyldes ukendskab til årsag og virkning og til forholdene ude i det praktiske liv. Jeg kender dem og har offentligt beklaget den eftergivenhed, som mange arbejdsgivere har lagt for dagen, men jeg kender også de mange grunde, som tjener til forklaring og til delvis undskyldning. Vi har vist alle et fælles ansvar, og det synes jeg vi skal vedgå; jeg synes også, det må gælde det ærede medlem hr. Aage Fogh. Jeg har bebrejdet mestrene, at de gik med i dansen om guldkalven, men det ærede medlem hr. Aage Fogh går videre, for han siger lige rent ud, at det er mestrene, der har opfun-

det dansen om guldkalven. Det er her, forskellen i vore vurderinger ligger; det er her, det ærede medlem hr. Aage Foghs fundamentale fejltagelse og forkerte vurdering af årsager og virkning ligger.

**Forsvarsministeren (Poul Hansen):** Jeg vil blot i al korthed på det bestemteste afvise det ærede medlem hr. Aksel Larsens insinuation om, at jeg skulle have givet forkerte oplysninger. Det ligger sådan, at regeringen har truffet beslutning om at acceptere et amerikansk våbenhjælpstilbud, som er betinget af, at vi i perioden indtil 1. juni 1964 bevilger 375 mill. kr. til ekstraordinære materielskaffelser. Vi har endvidere besluttet at fordele dette beløb over 3 finansår, nemlig med 135 mill. kr. i dette finansår, 175 mill. kr. i næste finansår og 65 mill. kr. i det tredje finansår. Det var denne beslutning eller denne hensigt, som blev meddelt repræsentanter for oppositionen den 15. maj. Dette og intet andet. Jeg oplyste i min redegørelse, at med disse tal og med visse genbevillinger ville forsvarsbudgettet for indeværende år komme op på ca. 1 500 mill. kr. Jeg kan sige det mere nøjagtigt: 1 510 mill. kr., ikke 1 570, som det ærede medlem nævnte, og derefter udtalte jeg:

„Hermed er det klart, at vi med hensyn til dette finansår ikke har forskertset muligheden for senere at kunne modtage det udvidede amerikanske tilbud. Hvorledes vore forsvarsudgifter vil udvikle sig i de kommende finansår, er det naturligvis ikke muligt at oplyse på nuværende tidspunkt. Der er ikke truffet nogen art af aftale om yderligere materielbevillinger ud over de nævnte 375 mill. kr.“

Således og ikke anderledes er forholdet. Jeg kan forstå, at det ærede medlem kunne have en interesse i, at det skulle være anderledes, men det kan ikke berettige ham til at insinuere, at jeg har givet forkerte oplysninger.

**Den fungerende statsminister (J. O. Krag):** For en ordens skyld ønsker jeg at gøre opmærksom på, at vi ikke kan modtage det stillede forslag om overgang til næste sag på dagsordenen.